

Posudek diplomové práce Veroniky Košťákové : Pečárkotvaré, holubinkotvaré a jejich využití ve školní praxi

Předně musím konstatovat, že práce kandidátky Veroniky Košťákové mě mile překvapila. Pokud si vzpomínám, je to jedna z mála diplomových prací na katedře, která se věnuje mykologii, navíc takovým obsahem a rozsahem, který může posunout výuku tohoto oboru zejména na středních školách. Ale při vhodné aplikaci lze ho využít i pro výuku na školách základních, kde se často jen dozvídáme, že vůbec nějaké houby jsou. A to v národě, kde se každý druhý považuje za excelentního houbaře a pak se ukáže, že za pouhé dva měsíce se vyskytne na 200 otrav houbami.

Paní kandidátka si vybrala pro svou diplomovou práci oblast, která se nachází opravdu nedaleko velkého gymnázia, což je zde velmi dobré pro výuku, ale svou práci pojala tak, že se dá při troše dobré vůle aplikovat všude tam, kde jen to trochu přírodní podmínky dovolí. Pro jičínské gymnázium je to bezesporu lesopark Čerovka, který je součástí katastru města a je do něj skutečně dobrý, ba kvalitní přístup. Pro účely výuky pak zpracovala skupiny pečárkotvarých a holubinkotvarých, které patří mezi nejhojnější se v současné době vyskytující houby. Samozřejmě, že ve svém přehledu uvedla i ostatní houby, které se jí podařilo v lesoparku zjistit. S takto široce pojatým záběrem pak vypracovala metodiku výuky o houbách vůbec a o jmenovaných skupinách hub zvláště. Jsem přesvědčen, že takto pojatá výuka může studenty a žáky zaujmout, ba může je i bavit. A to je důležité, neboť jen tak se mohou o houbách něco naučit.

Paní kandidátka doplnila svou práci řadou instruktivních kreseb, předpokládám, že vlastních fotografií (neboť u fotografií hub to není uvedeno, kdo fotografoval), mapek výskytu (ty jsou velmi důležité) a zvláště elektronkových snímků výtrusů, což v podobných pracích zvykem nebývá. I ony však velmi instruktivně přispívají k rozlišení jednotlivých druhů hub.

Bohům žel, stejně jako všichni autoři, se autorka nevyhnula drobným chybám během přepisu, ale ty jsou ojedinělé a nesnižují kvalitu práce. Zajímalo by mě však, proč autorka nerozebrala podrobněji půdní poměry území, které mají přímý vliv na výskyt jednotlivých druhů hub a také co na str. 12 míní „přelomem křídy a miocénu“, i když tento termín je evidentně přejatý z práce Hibbett et al. (1997). Zdá se mi, že tady je spíše míněna hranice K-T. Na tyto dvě otázky bych prosil odpověď či vzájemnou diskuzi.

Podle mého názoru práce plně odpovídá přísným nárokům na práci diplomovou a navrhuji ji udělit absolutorium. Práci hodnotím jako výbornou.

V Praze, 2. září 2009